

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 21. De respectu hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Januarius. gratiam. Si hoc sacrificium magno tibi constet, cogita, te Deo id facere, & quidem tali Deo, qui se pro te immolavit. Et quanto id ei non stetit?

Si repugnantiam senseris, injuriam aliquam condonandi opponente se animi tui commotione, vel ipsa etiam ratione, ejus DEI auctoritatem oppone. Qui pro divina sua potestate id jubet, & ego non obediam? non faciam pro DEO, quod pro Rege aliquo facerem, qui, sicut ego, homo est?

Ne dicas reddam malum; expecta Dominum, & liberabit te. *Prov. 20. v. 22.*

Vicem injuriæ reddere, humana ultio est; inimicos etiam diligere, vindicta Cælestis est. *Paulin.*

DIES XXI.

De Respectu hominum.

I.

A Magnatibus stare honori nobis ducimus; sed à Deo stare non honori, sed dedecori potius nobis vertimus. anne igitur vile quid & probrosum invenitur in persona Hominis DEI? anne aliquid in eo invenitur, propter quod nos pudeat ei addictos esse? mundi sectatores non erubescunt palam profiteri, se mundo affici, & quidem mundo reprobo à Deo;

&

& Christiani palam testari erubescant, se *Januarius*, Christo adhærere? mundi amatorem non pudet, impudicum, vindictæ cupidum, impium esse; & nos pudeat esse pietati addictos? quid? liberioris vitæ homines quotidie à turpissimis actionibus inanis gloriæ ansam arripiunt; & Christiani actiones non gloriosas minùs, quàm sanctas pudoris argumenta sibi credant fore. Heu! quoties gloriatus es, te in locis vel infamibus, vel suspectis fuisse. & difficile tibi accidat, in æde sacro recessui, destinata, vel ad pedes altarium, vel ad pœnitentiæ tribunal prostratum te videri? hæc non est animi demissio, sed respectus hominum, & ignavia.

II. Respectus hominum nunquam cohibere te potuit, cum de satiandis tuis cupiditatibus ageretur; quæ igitur fit, ut is tanta in te vi polleat, ubi de munere tuo ritè obeundo agitur. Hominum iudicia, & sermones facillimè contemnere potuisti. in certis occasionibus, in quibus ad sectandas tuas oblectationes, salutem & honorem tuum in discrimen coniecisti: & id non facies, ubi agitur de obtinenda animæ tuæ salute & gloria æterna promerenda? si bene agis, inquit, si mores tuos corrigis, si virtutem magno ample-

ple-

Januarius. plecteris animo, mundi eris fabula
 at hæc dicta contemne. Nam, quid de-
 nique mundus est? Cæcus est, insanus
 est, juratus Christi hostis est. Et quid?
 an discipulus Christi jurati sui inimici am-
 plecti leges debet? Visne cæcum, & in-
 sanum tibi viæ ducem eligere? tu, qui tam
 sapiens & perspicax haberi desideras? Si
cæcus cæco ducatum præstat, inquit servator,
 quò devenient, nisi ad præcipitium? quo-
 ties eò te mundus duxit?

III. Si hoc opus bonum facio, si vitæ
 rationem modestiorem, magisque emen-
 datam auspico, si paulò magis homini-
 bus me subduco, mundus mihi illudet,
 meaque improbabit: si verò hoc non fa-
 cio, improbabit DEUS, & forsan me
 reprobabit, utrum magis optandum, pro-
 bari à DEO, an verò hominibus? utrum
 plustimendum, reprobari à DEO, an ab
 hominibus? si hominibus non probor,
 plus non requiritur, quàm eorum judicia
 contemnere. Et tum plus mali afferre
 mihi non possunt. At si DEO non probor,
 si ab ipso condemnor; actum est de me.
 Et quis est hujus reprobationis terminus,
 nisi infelicitas æterna? Et nihilominus
 metuo, ne hominibus displiceam; & non
 metuo, ne à DEO reprober. Quæ cæci-
 tas!

tas! quæ stulticia? aquæ guttam formi- Januarius
do, &, ut ei me subtraham, in forna-
cem ardentem me conjicio.

*Statue contemnere iudicium hominum, quod
tibi nec bonum nec malum creare potest; sed ti-
me iudicium DEI, cujus erit de æterna tua feli-
citate vel infelicitate decidere.*

Qui me serubuerit, & meos sermones:
hunc filius hominis erubescet, cum vene-
rit in Majestate sua. *Luc. 9. v. 26.*

Times prorsus, ne offendas majorem;
& non times, ne offendas DEUM. *Aug.*

DIES XXII.

De Tepore in cultu Divino.

I.

UTinam frigidus esses, aut calidus, inquit
DEUS Episcopo Laadiceæ; sed quia tepidus *Apoc. 3. 15.*
es, & nec frigidus, nec calidus, incipiam te
evomere ex ore meo. Status teporis valdè
miser sit necesse est, quòd videatur opta-
bilem reddere statum illum maligno fri-
gore infamem. Magis opratur, vel cer-
te minùs timetur hostis apertus, quàm
amicus vel infidus, vel suspectus. Et iste
est character hominis tepidi erga DEUM.
Hæc dispositio tantò funestior est, quia

E facit